

K O N V E N T E

MIDIS REPUBLIKES SE SHQIPERISE DHE REPUBLIKES SE GREQISE

PER TRANSFERIMIN E TE DENUARVE TE BURGOSUR

Republika e Shqiperise dhe Republika e Greqise, te nisura nga deshira per te thelluar me tej bashkepunimin ne fushen penale, rane dakord per te lidhur nje Konvente per transferimin e te denuarve te burgosur, dhe ne kete fryme, Kryeministrat e te dy vendeve, dhane pelqimin e tyre persa vijon:

PARIME THEMELORE

Neni 1

Sipas kesaj Konvente:

- a) Shprehja "shtet i denimit" nenkupton shtetin ne te cilin fajtori eshte denuar dhe nga i cili ai transferohet;
- b) Shprehja "shtet i ekzekutimit" nenkupton shtetin ne te cilin transferohet i denuari per te vuajtur denimin;
- c) Shprehja "i denuar i burgosur" nenkupton te gjithë personat qe, duke u bere objekt i vendimit gjyqesor te fajesise ne teritorin e njerit apo tjetrit shtet jane te detyruar te vuajne denime me heqje te lirise dhe qe ndodhen ne gjendje burgosjeje.

Neni 2

Te dy shtetet angazhohen te kryejne reciprokisht, ne kushtet qe parashikon kjo Konvente, transferimin e personave te denuar si me poshte;

Neni 3

Kerkesa per transferim mund te paraqitet:

- a) Nga shteti i denimit;

b) Nga shteti i ekzekutimit ;

c) Nga vetë i dënuari. Ky i fundit mund të paraqesë kërkesën në fjalë në njërën apo në tjetrin nga dy shtetet.

Neni 4

Kjo Konventë zbatohet në kushtet që vijojnë :

a) Vepra për të cilën i dënuari i burgosur ka bërë kërkesën duhet të jetë e dënueshme nga ligjet e secilit prej të dy shteteve;

b) Vendimi gjyqësor që shpall dënimin duhet të jetë i formës së prerë dhe i vënë në ekzekutim ;

c) I dënuari i burgosur duhet të ketë shtetësinë e shtetit në të cilin ai do të transferohet ;

ç) I dënuari i burgosur duhet të jetë i ndërgjegjshëm nga ana psikike ;

d) I dënuari i burgosur duhet të ketë ende për të vuajtur në momentin e bërjes së kërkesës për transferim , të paktën edhe një vit heqje lirie.

Në raste të veçanta të dy shtetet mund të merren vesh për një transferim dhe po qe se koha e dënimit për t'u vuajtur është më e vogël.

Neni 5

Shteti i dënimit njofton shtetin e ekzekutimit të dënimit për gjithçka rreth dënimit që jepet ndaj një shtetasi të tij që mund të realizojë transferimin duke aplikuar këtë Konventë.

Autoritetet kompetente të shtetit të dënimit informojnë të gjithë shtetasit e Shtetit tjetër , që janë bërë objekt i një dënimi të formës së prerë , për mundësinë që u ofron atyre kjo Konventë lidhur me transferimin për ekzekutimin e dënimit në vendin, shtetas të të cilit ata janë .

Cilësia e shtetësisë vlerësohet në çastin e dhënies së

I dënuari duhet të njoftohet me shkrim për gjithë vendimet që mund të merren në një nga dy shtetet si rrjedhojë e kërkesës së transferimit .

Neni 6

Transferimi i të dënuarit refuzohet kur :

a) Kur transferimi , sipas njërit nga dy shtetet konsiderohet se është i natyrës që shkakton cënimin e sovranitetit, të sigurisë së tij, të rendit publik apo të parimeve themelore të shtetit ligjor ;

b) Nëse kërkesa për transferim ka të bëjë me një dënim të shpallur për vepra të gjykuara me vendim që ka marrë formën e prerë në "shtetin e ekzekutimit", për të cilat dënimi është i ekzekutuar ose i parashkruar.

c) Parashkrimi i ndjekjes penale fitohet sipas ligjit të shtetit ekzekutues;

d) Dënimi është shpallur për një vepër penale në fushën ushtarake.

Neni 7

Transferimi mund të refuzohet kur :

a) Autoritetet kompetente të shtetit ekzekutues kanë vendosur të mos fillojnë ndjekjet penale ose t'ua japin fund atyre, për të njëjtat fakte .

b) Faktet që përbëjnë motivin e dënimit janë objekt ndjekjeje në shtetin ekzistues.

c) Kur i dënuari nuk ka shlyer detyrimet në të holla, gjobat, shpenzimet gjyqësore, e dënimet në të holla të të gjitha llojeve që i janë vënë në ngarkim.

d) I dënuari ka, gjithashtu, shtetësinë e shtetit të dënimit! Cilësia e shtetësisë vlerësohet në çastin e dhënies së

fakteve që kanë motivuar dënimin.

e) Dënimi maksimal me heqje të lirisë parashikuar nga ligji i shtetit ekzekutues është shumë i ulët se ai i dhënë nga shteti dënues.

Neni 8

1. I dënuari duhet të japë pëlqimin e tij për transferimin sipas nenit 3 shkronja "a" dhe "b" dhe të jetë në dijeni të plotë të pasojave juridike që rrjedhin. Kur për shkak të moshës, të gjendjes fizike apo mendore të metë të të dënuarit dhe njëri nga shtetet e çmon të nevojshme, pëlqimi jepet nga përfaqësuesi i tij. Procedura e ndjekjes në këtë rast rregullohet nga e drejta e shtetit dënues.

2. Shteti i dënimit duhet t'i japë shtetit ekzistues mundësinë të verifikojë me ndërmjetësinë e një këshilltari funksionar, nëse pëlqimi për transferimin është dhënë sipas kushteve të parashikuara në paragrafin e mësipërm.

Neni 9

1. Dënimi i shpallur në shtetin dënues është i ekzekutueshëm për pjesën e mbetur të dënimit në këtë shtet, në shtetin ekzistues, në përputhje me nenin 11 të kësaj Konvente.

2. Kur dënimi i dhënë nga shteti dënues është, për nga natyra ose kohëzgjatja, më i reptë se sa ai i parashikuar nga ligji i shtetit ekzistues për të njëjtat fakte, autoriteti kompetent i këtij të fundit zevendëson dënimin me heqje të lirisë që i korespondon më shumë në legjislacionin e vet, ose zvogëlon në maksimum dënimin e shpallur dhe të zbatuar ligjërisht në shtetin e ekzekutimit.

Dënimi i zëvendësuar nuk mund të rëndojë si nga natyra ashtu dhe nga kohëzgjatja dënimit me heqje lirie të shpallur nga shteti dënues dhe as të kalojë maksimumin e parashikuar nga ligji i shtetit ekzistues .

Neni 10

Shteti ekzekutues njofton shtetin dënues nëse ai e kërkon këtë, për ecurinë e mëtejshme të ekzekutimit të dënimit.

Neni 11

Modalitetet e ekzekutimit të dënimit rregullohen nga ligji i shtetit ekzekutues që është kompetent i vetëm për të marrë të gjitha vendimet që lidhen me çështjen në fjalë.

Neni 12

Çdo një nga shtetet mund të japë faljen, amnistinë ose zëvendësimin e dënimit me përputhje me kushtetutën e vet ose të rregullave të tjera të veta juridike.

Neni 13

Vetëm shteti i dënimit ka të drejtën të vendosë për të gjitha apelimet në lidhje me kundërshtimin e dënimit.

Neni 14

1. Shteti i dënimit, njofton pa vonesë Shtetin ekzekutues për të gjitha vendimet ose masat që përfundojnë plotësisht ose pjesërisht ekzekutimin e dënimit.

2. Autoritetet kompetente të shtetit ekzekutues përfundojnë ekzekutimin e dënimit sape të jenë njoftuar për gjithë vendimin ose masat që lidhen me heqjen e karakterit ekzekutiv të dënimit.

Neni 15

Asnjë i dënuar i transferuar në zbatim të kësaj Konvente nuk mund të ndiqet përsëri, të arrestohet ose të burgoset në shtetin ekzekutues për një shkelje që sjell një dënim të shpallur nga shteti dënues dhe që bëhet shkak për transferim.

P R O C E D U R A

Neni 16

Të gjitha kërkesat për transferimin duhet të jenë me shkrim. Aty tregohen identiteti i të dënuarve, vendi i tij i burgosjes në shtetin dënues dhe vendi i tij i banimit në shtetin ekzekutues. Ajo shoqërohet me një deklaratë që përmban pëlqimin e dhënë nga i dënuari ose përfaqësuesi i tij për transferimin.

Neni 17

Shteti i dënimit i dërgon shtetit ekzekutues origjinalin ose një kopje autentike të vendimit të dënimit . Në të vërtetohet karakteri i ekzekutueshëm i vendimit dhe preçizohen, me të gjitha masat e mundshme, rrethanat e veprës penale, koha dhe vendi në të cilin është kryer ashtu si dhe cilësimi i saj ligjor. Ai jep tërë dokumentacionin e nevojshëm mbi kohën e dënimit që ka mbetur për të vuajtur , mbi datën e arrestimit, pjesën e dënimit të vuajtur si dhe për uljen e dënimit tashmë të akorduar ashtu si dhe mbi personalitetin e të dënuarit dhe sjelljen e tij në shtetin e dënimit para dhe pas shpalljes së vendimit të dënimit.

Shteti ekzekutues i bën të ditur shtetit dënues para pra-

nimit të kërkesës për transferim, dënimin maksimal të parashikuar nga legjislacioni i vet për të njëjtat fakte.

Nëse njëri nga dy shtetet çmon se dokumentet e paraqitura nga shteti tjetër janë të pamjaftueshme për të bërë të mundur zbatimin e kësaj Konvente, ai kërkon plotësimin me informacionet e nevojshme.

Neni 18

Kërkesa për transferim i kalohet Ministrisë së Drejtësisë së shtetit që merr kërkesën nga Ministria e Drejtësisë e shtetit kërkuar.

Neni 19

Pjesët dhe dokumentacioni që transmetohet në zbatim të kësaj Konvente kërkojnë të gjitha formalitetet e legalizimit, të jenë të pajisura me firmën dhe me vulën e autoritetit kompetent.

Neni 20

1. Shpenzimet e transferimit janë në ngarkim të shtetit që ka bërë kërkesën e transferimit, me përjashtim të rasteve të shpenzimeve që bëhen në territorin e shtetit tjetër.

2. Nëse transferimi kërkohet nga vetë i dënuari shpenzimet e transferimit, po qe se vërtetohet se nuk mund të paguhen nga ky i fundit, janë në ngarkim të shtetit ekzekutues.

3. Shteti që përgjigjet për shpenzimet e transferimit siguron eskortën. Në rastin e paragrafit të mësipërm, eskorta sigurohet nga shteti ekzekutues me shpenzimet e tij.

4. Shteti ekzekutues nuk mundet në asnjë rast të kërkojë pagimin e shpenzimeve të kryera prej tij për ekzekutimin e dënimit

dhe mbikqyrjen e te denuarve.

Neni 21

Kerkesa e transferimit me pjeset dhe dokumentat te cilat mbeshtesin informacionin qe shkembet ne lidhje me kete Konvente duhet te jete redaktuar ne gjuhen e shtetit qe merr kerkesen dhe te jete shoqeruar me nje perkthim zyrtar ne gjuhen e shtetit.

DISPOZITAT E FUNDIT

Neni 22

1.Kjo Konvente hyn ne fuqi nje muaj pas nenshkrimit te saj.

2.Secili nga te dy shtetet mund te denoncoje ne cdo kohe kete Konvente pa patur rendesi koha ne te cilen behet denoncimi,i cili behet ne rruge diplomatike me ane te nje njoftimi me shkrim;Ne kete rast denoncimi ka efekt nje vit pas dates se marrjes se ketij njoftimi.

Per vertetimin e sa me siper,u nenshkrua kjo Konvente ne dy kopje,ne gjuhet shqipe dhe greke,te cilat kane te njejten vlere.

Bere ne Athine,me 17 maj 1993.

PER REPUBLIKEN E SHQIPERISE

KRYEMINISTRI

ALEKSANDER MEKSI

PER REPUBLIKEN E GREQISE

KRYEMINISTRI

KOSTANDINOS MICOTAQIS

